

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2021/1119,

annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021,

puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnot ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ilmastomuutos uhkaa olemassaoloamme, ja se edellyttää, että unioni ja jäsenvaltiot nostavat tavoitetasoaan ja tehostavat ilmastotoimiaan. Unioni on sitoutunut vauhdittamaan toimia ilmastomuutoksen torjumiseksi ja saavuttamaan tuloksia ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen nojalla hyväksytyn Pariisin sopimuksen, jäljempänä 'Pariisin sopimus' ⁽⁴⁾, täytäntöönpanossa sen periaatteiden mukaisesti ja parhaan käytettävissä olevan tieteellisen tiedon perusteella osana Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin lämpötilavoitetta.
- (2) Komissio esitteli 11 päivänä joulukuuta 2019 antamassaan tiedonannossa "Euroopan vihreän kehityksen ohjelma", jäljempänä 'Euroopan vihreän kehityksen ohjelma', uuden kasvustrategian, jonka tavoitteena on tehdä unionista oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jonka talous on moderni, resurssitehokas ja kilpailukykyinen, samalla kun kasvihuonekaasujen nettopäästöistä pyritään eroon vuoteen 2050 mennessä ja talouskasvuun pyritään lisäämättä resurssien käyttöä. Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteena on myös suojella, hoitaa ja lisätä unionin luonnonpääomaa sekä suojella kansalaisten terveyttä ja hyvinvointia ympäristöön liittyviltä riskeiltä ja vaikutuksilta. Tämän siirtymän on oltava oikeudenmukainen ja osallistava niin, että ketään ei jätetä jälkeen.
- (3) Hallitustenvälinen ilmastomuutospaneeli (IPCC) tarjoaa vuoden 2018 erityisraportissaan, jossa käsitellään maailman lämpötilan 1,5 celsiusasteen noususta suhteessa esiteolliseen aikaan aiheutuvia vaikutuksia ja niihin liittyviä maailmanlaajuisia kasvihuonekaasupäästöjen kehityskulkuja vahvistettaessa maailmanlaajuisia toimia ilmastomuutoksen uhan torjumiseksi kestävä kehityksen ja köyhyiden poistamispyrkimysten yhteydessä, vahvan tieteellisen perustan ilmastomuutoksen torjumiselle ja osoittaa, että on tarpeen vauhdittaa pikaisesti ilmastotoimia ja jatkaa siirtymistä ilmastoneutraaliin talouteen. Kyseisessä raportissa vahvistetaan, että kasvihuonekaasupäästöjä on kiireellisesti vähennettävä ja että ilmastomuutos on rajoitettava 1,5 celsiusasteeseen, jotta voidaan erityisesti pienentää äärimmäisten sääilmiöiden ja kriittisten pisteiden ylittymisen todennäköisyyttä. Biologista

⁽¹⁾ EUVL C 364, 28.10.2020, s. 143 ja EUVL C 10, 11.1.2021, s. 69.

⁽²⁾ EUVL C 324, 1.10.2020, s. 58.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 24. kesäkuuta 2021 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 28. kesäkuuta 2021.

⁽⁴⁾ EUVL L 282, 19.10.2016, s. 4.

monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevä hallitustenvälinen tiede- ja politiikkafoorumi (IPBES) on osoittanut biologisesta monimuotoisuudesta ja ekosysteemipalveluista antamassaan vuoden 2019 maailmanlaajuisessa arviointiraportissa, että luonnon monimuotoisuus on vähentynyt koko maailmassa ja että ilmastonmuutos on kolmanneksi merkittävin biodiversiteettiä heikentävä tekijä.

- (4) On ratkaisevan tärkeää asettaa pitkän aikavälin tavoite, jotta voidaan edistää talouden ja yhteiskunnan muutosta, laadukkaita työpaikkoja, kestävä kasvua ja Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamista sekä saavuttaa oikeudenmukaisella, sosiaalisesti tasapainoisella, tasapuolisella ja kustannustehokkaalla tavalla Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin lämpötilatavoite.
- (5) On tarpeen puuttua ilmastoon liittyviin kasvaviin terveysriskeihin, kuten yleistyviin ja paheneviin lämpöaaltoihin, maastopaloihin ja tulviin, elintarvike- ja vesiturvallisuuteen ja -turvaan liittyviin uhkiin sekä uusien tartuntatautien ilmaantumiseen ja leviämiseen. Kuten 24 päivänä helmikuuta 2021 annetussa komission tiedonannossa ”Ilmastokestävä Eurooppa – Uusi EU:n strategia ilmastomuutokseen sopeutumiseksi” ilmoitettiin, komissio on perustanut Euroopan ilmastomuutosportaalin (Climate-ADAPT) yhteyteen ilmaston ja terveyden eurooppalaisen seurantakeskuksen, jotta voidaan paremmin ymmärtää ja ennakoida ilmastomuutoksen aiheuttamia terveysuhkia ja minimoida ne.
- (6) Tässä asetuksessa kunnioitetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja noudatetaan siinä tunnustettuja periaatteita, erityisesti perusoikeuskirjan 37 artiklaa, jonka tarkoituksena on edistää sitä, että ympäristönsuojelun korkea taso ja ympäristön laadun parantaminen sisällytetään unionin politiikkoihin kestävä kehityksen periaatteen mukaisesti.
- (7) Ilmastotoimien olisi oltava unionin talouden kaikille aloille mahdollisuus, joka auttaa turvaamaan teollisuuden johtoaseman globaalissa innovoinnissa. Unionin sääntelykehiksestä ja elinkeinoelämän toteuttamista toimista saatavan sysäyksen myötä on mahdollista purkaa talouskasvun ja kasvihuonekaasupäästöjen välinen kytkös. Esimerkiksi unionin kasvihuonekaasupäästöt vähenivät 24 prosenttia vuosina 1990–2019, vaikka talous kasvoi 60 prosenttia samalla ajanjaksolla. Sitovaa lainsäädäntöä ja muita unionin tasolla hyväksytyjä aloitteita rajoittamatta kaikkien talouden alojen, mukaan lukien energia, teollisuus, liikenne, lämmitys ja jäähdytys sekä rakennukset, maatalous, jäte sekä maankäyttö, maankäytön muutos ja metsätalous, olisi riippumatta siitä, kuuluvatko kyseiset alat unionin kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän, jäljempänä ”EU:n päästökauppajärjestelmä”, piiriin, omalta osaltaan edistettävä ilmastoneutraaliuden saavuttamista unionissa vuoteen 2050 mennessä. Jotta voitaisiin tehostaa kaikkien talouden toimijoiden osallistumista, komission olisi helpotettava alakohtaisia ilmastovuoropuheluita ja -kumppanuuksia tuomalla keskeisiä sidosryhmiä osallistavasti ja edustavasti yhteen niin, että aloja voidaan kannustaa itse laatimaan ohjeellisia vapaaehtoisia etenemissuunnitelmia ja suunnittelemaan niiden siirtymää unionin ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä. Tällaisilla etenemissuunnitelmilla voisi olla arvokas panos autettaessa aloja suunnittelemaan ilmastoneutraaliin talouteen siirtymisessä tarvittavia investointeja, ja niiden avulla voitaisiin myös tehostaa eri alojen osallistumista ilmastoneutraalien ratkaisujen etsimiseen. Tällaiset etenemissuunnitelmat voisivat lisäksi täydentää nykyisiä aloitteita, kuten Euroopan akkualan allianssi ja Euroopan puhtaan vedyn alan allianssi, joilla tuetaan teollisuuden yhteistyötä siirtymisessä ilmastoneutraaliuteen.
- (8) Pariisin sopimuksessa asetetaan pitkän aikavälin lämpötilatavoite sen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, ja sen tavoitteena on vahvistaa maailmanlaajuisia toimia ilmastomuutoksen uhan torjumiseksi parantamalla kykyä sopeutua ilmastomuutoksen haittavaikutuksiin kyseisen sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti ja soveltamalla rahoitusvirrat johdonmukaisiksi suhteessa vähäpäästöiseen kehityskulkuun ja kehitykseen, jossa joustavasti mukaudutaan muuttuvaan ilmastoon, kyseisen sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti. Tämä asetus muodostaa yleiset puitteet unionin panokselle Pariisin sopimukseen, ja sillä olisi varmistettava, että niin unioni kuin jäsenvaltiotkin edistävät Pariisin sopimuksessa tarkoitettuja maailmanlaajuisia toimia ilmastomuutoksen torjumiseksi.

- (9) Unionin ja jäsenvaltioiden ilmastotoimien tavoitteena on suojella ihmisiä ja maapalloa, hyvinvointia, vaurautta, taloutta, terveyttä, elintarvikejärjestelmiä, ekosysteemien eheyttä ja biologista monimuotoisuutta ilmastomuutoksen uhalta Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelman puitteissa ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukaisesti, maksimoida vauraus maapallon sietokyvyn rajoissa sekä vahvistaa yhteiskunnan ilmastokestävyyttä ja vähentää sen haavoittuvuutta ilmastomuutokselle. Tämän perusteella unionin ja jäsenvaltioiden toimissa olisi noudatettava Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksesta vahvistettuja varautumis- ja aiheuttamisperiaatteita, ja niissä olisi myös otettava huomioon energiaunionissa noudatettu energiatehokkuus etusijalle -periaate ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukainen haittavaikeutusten välttämisen periaate.
- (10) Ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi olisi vaadittava panos kaikilta niiltä talouden aloilta, joiden aiheuttamia kasvihuonekaasujen päästöjä tai poistumia säännellään unionin oikeudessa.
- (11) Kun otetaan huomioon energiantuotannon ja -kulutuksen merkitys kasvihuonekaasupäästöjen tason kannalta, on olennaisen tärkeää varmistaa siirtyminen turvalliseen, kestäväan, kohtuuhintaiseen ja varmaan energiajärjestelmään, joka perustuu uusiutuvien energialähteiden käyttöönottoon, hyvin toimiviin energian sisämarkkinoihin ja energiatehokkuuden parantamiseen, samalla kun vähennetään energiaköyhyyttä. Digitaalinen muutos, teknologinen innovointi sekä tutkimus ja kehittäminen ovat niin ikään tärkeitä tekijöitä ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamisessa.
- (12) Unioni on ottanut käyttöön sääntelykehityksen saavuttaakseen vuodeksi 2030 asetetun kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteen, josta sovittiin vuonna 2014 ennen Pariisin sopimuksen voimaantuloa. Kyseisen tavoitteen täytäntöön panemiseksi annettuun lainsäädäntöön kuuluvat muun muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY⁽⁶⁾, jolla toteutetaan EU:n päästökauppajärjestelmä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842⁽⁶⁾, jolla otettiin käyttöön kansalliset tavoitteet kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi vuoteen 2030 mennessä, sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841⁽⁷⁾, jossa edellytetään, että jäsenvaltiot tasapainottavat maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvat kasvihuonekaasujen päästöt ja poistumat.
- (13) EU:n päästökauppajärjestelmä on yksi unionin ilmastopolitiikan kulmakivistä ja sen keskeinen väline kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi kustannustehokkaasti.
- (14) Komissio esitti 28 päivänä marraskuuta 2018 antamassaan tiedonannossa ”Puhdas maapallo kaikille – Eurooppalainen visio kukoistavasta, nykyaikaisesta, kilpailukykyisestä ja ilmastoneutraalista taloudesta” strategisen pitkän aikavälin vision kasvihuonekaasujen nollanettopäästöjen saavuttamisesta unionissa vuoteen 2050 mennessä sosiaalisesti oikeudenmukaisen ja kustannustehokkaan siirtymän kautta.
- (15) Unioni on 30 päivänä marraskuuta 2016 julkistetun ”Puhdasta energiaa kaikille eurooppalaisille” -säädöspaketin avulla pyrkinyt kunnianhimoisesti luopumaan hiilen käytöstä erityisesti siten, että rakennetaan vahva energiaunioni, mihin sisältyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2012/27/EU⁽⁸⁾ ja (EU) 2018/2001⁽⁹⁾ vuodeksi 2030 asetetut energiatehokkuutta ja uusiutuvan energian käyttöönottoa koskevat tavoitteet, ja että vahvistetaan asiaa koskevaa lainsäädäntöä, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2010/31/EU⁽¹⁰⁾.
- (16) Unioni on maailmanlaajuinen edelläkävijä siirtymisessä ilmastoneutraaliuteen, ja se haluaa määrätietoisesti auttaa nostamaan maailmanlaajuisia tavoitetasoa ja vahvistaa maailmanlaajuisia toimia ilmastomuutoksen torjumiseksi hyödyntäen kaikkia käytettävissään olevia välineitä, myös ilmastodiplomatiaa.

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmast- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1).

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta (EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1).

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/31/EU, annettu 19 päivänä toukokuuta 2010, rakennusten energiatehokkuudesta (EUVL L 153, 18.6.2010, s. 13).

- (17) Unionin olisi jatkettava ilmastotoimia ja kansainvälistä ilmastojohtajuuttaan vuoden 2050 jälkeen, jotta voidaan suojella ihmisiä ja maapalloa vaarallisen ilmastomuutoksen uhalta Pariisin sopimuksessa asetetun pitkän aikavälin lämpötilatavoitteen mukaisesti ja IPCC:n, IPBES:n ja ilmastomuutosta käsittelevän eurooppalaisen tieteellisen neuvottelukunnan tieteellisten arviointien sekä muiden kansainvälisten elinten arviointien perusteella.
- (18) Hiilivuodon riski on yhä olemassa tapauksissa, joissa kansainvälisten kumppanien ilmastonsuojelun taso ei vastaa unionissa noudatettavaa tasoa. Komissio aikoo sen vuoksi ehdottaa valikoiduille aloille hiilidioksidipäästöjen tullimekanismeja, jotta tällaisia riskejä voidaan vähentää Maailman kauppajärjestöjen sääntöjen kanssa yhteensopivalla tavalla. On niin ikään tärkeää tukea tehokkailla toimintapoliittisilla kannustimilla teknologisia ratkaisuja ja innovaatioita, jotka mahdollistavat siirtymän kilpailukykyiseen ja ilmastoneutraaliin unionin talouteen, ja huolehtia samalla investointivarmuudesta.
- (19) Euroopan parlamentti vaati Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta 15 päivänä tammikuuta 2020 antamassaan päätöslauselmassa, että tarvittava siirtymä ilmastoneutraaliin yhteiskuntaan toteutetaan viimeistään vuonna 2050 ja siitä tehdään eurooppalainen menestystarina, ja se on julistanut ilmasto- ja ympäristöhätilasta 28 marraskuuta 2019 antamassaan päätöslauselmassa ilmasto- ja ympäristöhätilan. Se on myös toistuvasti kehottanut unionia nostamaan sen vuoteen 2030 ulottuvaa ilmastotavoitetta ja sisällyttämään kyseisen tiukennetun tavoitteen osaksi tätä asetusta. Eurooppa-neuvosto vahvisti 12 päivänä joulukuuta 2019 antamassaan päätelmissä tavoitteen saavuttaa ilmastoneutraali unioni vuoteen 2050 mennessä Pariisin sopimuksen tavoitteiden mukaisesti, ja samalla se totesi, että on luotava mahdollistava kehys, joka hyödyttää kaikkia jäsenvaltioita ja sisältää asianmukaiset välineet, kannustimet, tuen ja investoinnit, jotta voidaan varmistaa kustannustehokas, oikeudenmukainen sekä sosiaalisesti tasapainoinen ja tasapuolinen siirtymä ottaen huomioon erilaiset kansalliset lähtökohdat. Se totesi myös, että siirtymä edellyttää merkittäviä julkisia ja yksityisiä investointeja. Unioni toimitti ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) sihteeristölle 6 päivänä maaliskuuta 2020 kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen tähtäävän pitkän aikavälin kehitysstrategiansa ja 17 päivänä joulukuuta 2020 kansallisesti määritellyn panoksensa sen jälkeen, kun ne oli hyväksytty neuvostossa.
- (20) Unionin olisi pyrittävä saavuttamaan tasapaino ihmisen toiminnan koko taloudessa aiheuttamien kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvien päästöjen ja nielujen aikaansaamien poistumien välillä unionin sisäisesti vuoteen 2050 mennessä ja tapauksen mukaan saavuttamaan sen jälkeen negatiiviset päästöt. Kyseisen tavoitteen olisi katettava unionin laajuiset unionin oikeudessa säännellyt kasvihuonekaasujen päästöt ja poistumat. Tällaisiin päästöihin ja poistumiin olisi voitava puuttua asiaan liittyvän ilmasto- ja energialainsäädännön uudelleentarkastelun yhteydessä. Nieluihin sisältyvät luonnolliset ja teknologiset ratkaisut, joista raportoidaan unionin kasvihuonekaasuinventaariorissa UNFCCC:n sihteeristölle. Hiilidioksidin talteenottoon ja varastointiin sekä hiilidioksidin talteenottoon ja hyötykäyttöön liittyviin teknologioihin perustuvilla ratkaisuilla voi olla merkitystä hiilestä irtautumisessa, erityisesti teollisuuden prosessipäästöjen hillitsemiseksi, tämän teknologian valitsevista jäsenvaltioista. Kaikkien jäsenvaltioiden olisi yhdessä pyrittävä unionin laajuiseen vuoteen 2050 ulottuvaan ilmastoneutraaliustavoitteeseen, ja jäsenvaltioiden, Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta sen saavuttaminen olisi mahdollista. Unionin tason toimenpiteet ovat tärkeä osa tavoitteen saavuttamiseksi tarvittavia toimenpiteitä.
- (21) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 8 ja 9 päivänä maaliskuuta 2007 antamassaan päätelmissä unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteen vuodeksi 2030 ja 23 ja 24 päivänä lokakuuta 2014 antamassaan päätelmissä Euroopan unionin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteet vuoteen 2030. Unionin ilmastotavoitteen määrittämistä vuodeksi 2040 koskevat tämän asetuksen säännökset eivät rajoita perussopimuksissa vahvistettua Eurooppa-neuvoston roolia unionin yleisten poliittisten suuntaviivojen ja painopisteiden määrittelyssä unionin ilmastopolitiikan kehittämiseksi.
- (22) Hiilinieluilla on keskeinen tehtävä siirtymisessä ilmastoneutraaliuteen unionissa, ja erityisesti maa- ja metsätalouden ja maankäytön aloilla on tässä yhteydessä suuri merkitys. Kuten 20 päivänä toukokuuta 2020 annetussa komission tiedonannossa ”Pellolta pöytään -strategia oikeudenmukaista, terveystä edistävää ja ympäristöstä säästävää elintarvikkejärjestelmää varten” ilmoitettiin, komissio edistää uutta vihreää liiketoimintamallia, jonka mukaisesti maankäyttäjää palkitaan kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä ja hiilipoistumista tulevassa hiiltä sitovaa viljelyä koskevassa aloitteessa. Lisäksi komissio on sitoutunut 11 päivänä maaliskuuta 2020 antamassaan tiedonannossa ”Uusi

kiertotalouden toimintasuunnitelma – Puhtaamman ja kilpailukykyisemmän Euroopan puolesta” kehittämään sellaisen sääntelykehyksen hiilipoistumien sertifiointia varten, joka perustuu luotettavaan ja läpinäkyvään hiilikirjanpitoon hiilipoistumien aitouden seuraamiseksi ja todentamiseksi, ja varmistamaan samalla, että ympäristöön, erityisesti biologiseen monimuotoisuuteen, kansanterveyteen taikka sosiaalisiin tai taloudellisiin tavoitteisiin ei kohdistu kielteisiä vaikutuksia.

- (23) Ekosysteemien ennallistaminen auttaisi ylläpitämään, hoitamaan ja lisäämään luonnollisia nieluja ja edistäisi biologista monimuotoisuutta samalla, kun sen avulla torjuttaisiin ilmastomuutosta. Metsillä on kolmitahoinen tehtävä hiilinieluinä, hiilivarastoinä ja hiilen korvaajina, minkä ansiosta ne osaltaan vähentävät kasvihuonekaasuja ilmakehässä, ja onkin varmistettava, että metsät jatkossakin kasvavat ja tuottavat monia muita palveluja.
- (24) Tieteellinen asiantuntemus ja paras käytettävissä oleva ajantasainen näyttö sekä ilmastomuutosta koskevat, faktoihin perustuvat ja samalla läpinäkyvät tiedot ovat välttämättömiä, ja niiden on oltava perustana unionin ilmastotoimille sekä toimille ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä. Olisi perustettava ilmastomuutosta käsittelevä eurooppalainen tieteellinen neuvottelukunta, jäljempänä 'neuvottelukunta', joka toimisi riippumattomuutensa sekä tieteellisen ja teknisen asiantuntemuksensa pohjalta ilmastomuutokseen liittyvän tieteellisen tiedon asiantuntijatahona. Neuvottelukunnan olisi täydennettävä Euroopan ympäristökeskuksen työtä mutta toimittava itsenäisesti hoitaessaan tehtäviään. Sen tehtävissä olisi vältettävä päällekkäisyyttä IPCC:llä kansainvälisellä tasolla olevien tehtävien kanssa. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 401/2009⁽¹¹⁾ olisi sen vuoksi muutettava neuvottelukunnan perustamiseksi. Kansallisilla ilmastoalan neuvoa-antavilla elimillä voi olla tärkeä rooli muun muassa ilmastopolitiikkaa koskevan asiantuntevan tieteellisen neuvonnan antamisessa asiaankuuluville kansallisille viranomaisille asianomaisissa jäsenvaltioissa säädetyllä tavalla niissä jäsenvaltioissa, joissa tällaisia elimiä on olemassa. Jäsenvaltioita kehoitetaankin perustamaan kansallinen ilmastoalan neuvoa-antava elin, jos ne eivät ole vielä perustaneet sellaista.
- (25) Siirtyminen ilmastoneutraaliuteen edellyttää muutoksia kaikilla politiikan aloilla sekä yhteisiä toimia kaikilta talouden ja yhteiskunnan aloilta, kuten Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa korostetaan. Eurooppa-neuvosto totesi 12 päivänä joulukuuta 2019 antamissaan päätelmissä, että kaikkien asiaankuuluvien unionin säädösten ja politiikkojen on oltava johdonmukaisia ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa, edistettävä sen saavuttamista ja tarjottava tasapuoliset toimintaedellytykset, ja se pyysi komissiota tutkimaan, edellyttäväkö tämä voimassa olevien sääntöjen mukauttamista.
- (26) Komissio arvioi Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa ilmoitetun mukaisesti vuoteen 2030 ulottuvaa unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitetta 17 päivänä syyskuuta 2020 antamassaan tiedonannossa "EU:n ilmastotavoite vuodelle 2030 entistä korkeammalle – Panostetaan ilmastoneutraaliin tulevaisuuteen ihmisten hyväksi". Komissio teki arvionsa kattavan vaikutustenarvioinnin perusteella ja ottaen huomioon analyysinsä yhdenmetyistä kansallisista energia- ja ilmastosuunnitelmista, jotka sille oli toimitettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999⁽¹²⁾ mukaisesti. Kun otetaan huomioon vuoteen 2050 ulottuva ilmastoneutraaliustavoite, kasvihuonekaasujen päästöjä olisi vähennettävä ja poistumia lisättävä vuoteen 2030 mennessä niin, että kasvihuonekaasujen nettopäästöjä eli päästöjä poistumien vähentämisen jälkeen vähennetään koko talouden laajuisesti ja unionin sisäisesti vähintään 55 prosenttia vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä. Eurooppa-neuvosto vahvisti kyseisen tavoitteen 10 ja 11 päivänä joulukuuta 2020 antamissaan päätelmissä. Se antoi myös alustavaa ohjeistusta tavoitteen täytäntöönpanoa varten. Kyseinen uusi vuoteen 2030 ulottuva unionin ilmastotavoite on asetuksen (EU) 2018/1999 2 artiklan 11 alakohtaa sovellettaessa myöhemmin sovittu tavoite, joka näin ollen korvaa kyseisessä alakohdassa asetetun vuoteen 2030 ulottuvan unionin laajuisen kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistavoitteen. Lisäksi komission olisi 30 päivään kesäkuuta 2021 mennessä arvioitava, miten asiaan liittyvää, vuoteen 2030 ulottuvan unionin ilmastotavoitteen täytäntöön panemiseksi annettua unionin lainsäädäntöä olisi tarpeen muuttaa, jotta tällaiset nettopäästövähennykset voitaisiin saavuttaa. Tätä varten komissio on ilmoittanut asiaan liittyvän ilmasto- ja energialainsäädännön tarkistamisesta, joka hyväksytään osana pakettia, joka kattaa muun muassa uusiutuvat energialähteet, energiatehokkuuden, maankäytön, energiaverotuksen, kevyille hyötyajoneuvoille asetetut hiilidioksidipäästönormit, taakanjaon ja EU:n päästökauppajärjestelmän.

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 401/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, Euroopan ympäristökeskuksesta sekä ympäristöä koskevasta Euroopan tieto- ja seuranta verkostosta (EUVL L 126, 21.5.2009, s. 13).

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

Komissio aikoo arvioida sellaisten unionin lisätoimenpiteiden käyttöönoton vaikutukset, joilla voitaisiin täydentää nykyisiä toimenpiteitä, kuten sellaisten markkinapohjaisten toimenpiteiden vaikutukset, joihin sisältyy vahva yhteisvastuumekanismi.

- (27) Komission arvioiden mukaan asetuksen (EU) 2018/841 4 artiklan mukaiset nykyiset velvoitteet aiheuttavat nettohiilinielun, jonka suuruus on 225 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia vuonna 2030. Jotta voidaan varmistaa, että vuoteen 2030 mennessä otetaan käyttöön riittäviä hillintätoimia, on aiheellista rajata kyseiseen tasoon nettopoistumien vaikutus vuoteen 2030 ulottuvaan unionin ilmastotavoitteeseen. Tämä ei rajoita asiaan liittyvän unionin lainsäädännön uudelleentarkastelua niin, että tavoite voidaan saavuttaa.
- (28) Unionin talousarvion menoilla ja neuvoston asetuksella (EU) 2020/2094 ⁽¹³⁾ perustetulla Euroopan unionin elpymisvälineellä edistetään ilmastotavoitteita siten, että niissä vähintään 30 prosenttia menojen kokonaismäärästä käytetään ilmastotavoitteiden tukemiseen tehokkaan menetelmän perusteella ja alakohtaisen lainsäädännön mukaisesti.
- (29) Kun otetaan huomioon vuoden 2050 ilmastoneutraaliuden saavuttamista koskeva tavoite sekä Pariisin sopimuksen mukaiset kansainväliset sitoumukset, jatkuvat toimet ovat tarpeen, jotta voidaan varmistaa kyseisen tavoitteen vastaisten energiatukien lakkauttaminen asteittain erityisesti fossiilisilta polttoaineilta, tämän vaikuttamatta energiaköyhyyden vähentämiseksi toteutettaviin toimiin.
- (30) Jotta voitaisiin taata ennakoitavuus ja luottamus kaikille talouden toimijoille, mukaan lukien yritykset, työntekijät, sijoittajat ja kuluttajat, varmistaa kasvihuonekaasupäästöjen asteittainen vähentäminen ajan mittaan ja se, että siirtymä ilmastoneutraaliuteen on peruuttamaton, komission olisi tapauksen mukaan ehdotettava vuoteen 2040 ulottuvaa ilmastoa koskevaa unionin välitavoitetta viimeistään kuuden kuukauden kuluttua Pariisin sopimuksen mukaisesti tehtävästä ensimmäisestä maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta. Komissio voi tehdä ehdotuksia välitavoitteen tarkistamiseksi ottaen huomioon unionin edistymistä ja toimenpiteitä sekä kansallisia toimenpiteitä koskevien arviointien tulokset samoin kuin maailmanlaajuisen tilannekatsauksen tulokset ja kansainvälisen kehityksen, myös kansallisesti määriteltyjen panosten yleisten aikataulujen osalta. Unionin ilmastopolitiikan avoimuuden ja vastuuvollisuuden lisäämiseksi komission olisi vuoteen 2040 ulottuvaa unionin ilmastotavoitetta koskevaa lainsäädäntöehdotusta tehdessään julkaistava kaudeksi 2030–2050 ennustettu ohjeellinen unionin kasvihuonekaasubudjetti, joka määritellään kasvihuonekaasujen nettopäästöjen ohjeelliseksi kokonaismääräksi, jonka odotetaan vapautuvan kyseisellä kaudella vaarantamatta Pariisin sopimuksen mukaisia unionin sitoumuksia, sekä kyseisen ohjeellisen budjetin perustana oleva menetelmä.
- (31) Sopeutuminen on keskeinen osatekijä vastattaessa pitkällä aikavälillä maailmanlaajuisesti ilmastomuutokseen. Ilmastomuutoksen haittavaikutukset voivat mahdollisesti ylittää jäsenvaltioiden sopeutumiskyvyn. Sen vuoksi jäsenvaltioiden ja unionin olisi parannettava sopeutumiskykyään, vahvistettava ilmastokestävyyttä ja vähennettävä haavoittuvuutta ilmastomuutokselle Pariisin sopimuksen 7 artiklan mukaisesti sekä maksimoitava sivuhyödyt muun toimintapolitiikan ja lainsäädännön kanssa. Komission olisi hyväksyttävä ilmastomuutokseen sopeutumista koskeva unionin strategia Pariisin sopimuksen mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä kattavia kansallisia sopeutumisstrategioita ja -suunnitelmia, jotka perustuvat luotettaviin ilmastomuutosta ja haavoittuvuutta koskeviin analyyseihin, edistymisen arviointeihin ja indikaattoreihin ja jotka laaditaan parhaan käytettävissä olevan ja uusimman tieteellisen näytön perusteella. Unionin olisi pyrittävä luomaan suotuisa sääntely-ympäristö kansallisille politiikoille ja toimenpiteille, joita jäsenvaltiot ottavat käyttöön ilmastomuutokseen sopeutumiseksi. Ilmastokestävyuden ja ilmastomuutokseen liittyvän sopeutumiskyvyn parantaminen edellyttää yhteisiä toimia kaikilta talouden ja yhteiskunnan aloilta sekä politiikan johdonmukaisuutta ja yhtenevyyttä kaikessa asiaan liittyvässä lainsäädännössä ja toimintapolitiikassa.
- (32) Ilmastomuutoksella on ekosysteemeihin, ihmisiin ja talouksiin kaikilla unionin alueilla merkittäviä vaikutuksia, kuten äärimmäinen kuumuus, tulvat, kuivuus, vesipula, merenpinnan kohoaminen, jäätiköiden sulaminen, metsäpalot, tuulenkaadot ja maataloudelle aiheutuvat tappiot. Viimeaikaisilla ääri-ilmiöillä on jo ollut tuntuvia vaikutuksia ekosysteemeihin, sillä ne ovat vaikuttaneet metsä- ja maatalousmaan kykyyn sitoa ja varastoida hiiltä. Parantamalla sopeutumiskykyä ja ilmastokestävyyttä Yhdistyneiden kansakuntien kestävä kehityksen tavoitteiden

⁽¹³⁾ Neuvoston asetukset (EU) 2020/2094, annettu 14 päivänä joulukuuta 2020, Euroopan unionin elpymisvälineen perustamisesta covid-19-kriisin jälkeisen elpymisen tukemiseksi (EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 23).

mukaisesti voidaan minimoida ilmastonmuutoksen vaikutuksia, puuttua väistämättömiin vaikutuksiin sosiaalisesti tasapainoisella tavalla ja parantaa elinoloja ilmastonmuutoksesta kärsivillä alueilla. Varhainen varautuminen tällaisiin vaikutuksiin on kustannustehokasta ja voi myös tuottaa merkittäviä sivuhuotyjä ekosysteemeille, terveydelle ja taloudelle. Etenkin luontopohjaiset ratkaisut voivat edesauttaa ilmastonmuutoksen hillintää ja siihen sopeutumista sekä biologisen monimuotoisuuden suojelua.

- (33) Monivuotisen rahoituskehiksen mukaisesti perustettavissa asiaan liittyvissä ohjelmissa tehdään hankkeiden alkuarviointi, jossa varmistetaan kyseisten hankkeiden kyky sietää ilmastonmuutoksen mahdollisia haitallisia vaikutuksia tekemällä ilmastoon liittyvän haavoittuvuuden ja riskin arviointi, asiaankuuluvien sopeutumistoimenpiteiden toteuttaminen mukaan lukien, ja se, että niissä sisällytetään kasvihuonekaasupäästöjen kustannukset ja ilmastomuutoksen hillintätoimenpiteiden myönteiset vaikutukset kustannus-hyötyanalyysiin. Näin edistetään ilmastonmuutokseen liittyvien riskien sekä haavoittuvuutta ilmastonmuutokselle ja siihen sopeutumista koskevien arviointien sisällyttämistä unionin talousarvion mukaisiin investointi- ja suunnittelupäätöksiin.
- (34) Toteuttaessaan asiaankuuluvat unionin ja kansallisen tason toimenpiteet ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamiseksi jäsenvaltioiden sekä Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission olisi otettava huomioon muun muassa ilmastoneutraaliuteen siirtymisen vaikutus kansanterveyteen, ympäristön laatuun, kansalaisten hyvinvointiin, yhteiskunnan vaurauteen, työllisyyteen ja talouden kilpailukykyyn, energiakäänne, parempi energiaturvallisuus ja energiaköyhyyteen puuttuminen, ruokaturva ja elintarvikkeiden kohtuuhintaisuus, kestävien ja älykkäiden liikkuvuus- ja liikennejärjestelmien kehittäminen, oikeudenmukaisuus ja yhteisvastuu jäsenvaltioiden välillä ja sisällä ottaen huomioon niiden taloudelliset valmiudet, kansalliset olosuhteet, kuten saarten erityispiirteet, ja tarve ajan mittaan tapahtuvaan lähentymiseen, tarve tehdä siirtymästä oikeudenmukainen ja sosiaalisesti tasapuolinen asianmukaisten koulutusohjelmien kautta, paras käytettävissä oleva ja uusien tieteellinen näyttö, erityisesti IPCC:n raportit havainnot, tarve sisällyttää ilmastonmuutokseen liittyvät riskit investointi- ja suunnittelupäätöksiin, kustannustehokkuus ja teknologianeutraalius kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten ja poistumien saavuttamisessa ja ilmastokestävyuden lisäämisessä ja eteneminen ajan mittaan ympäristötavoitteiden loukkaamattomuudessa ja ilmastoon liittyvässä tavoitetasossa.
- (35) Komissio hyväksyi Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa ilmoitetun mukaisesti 9 päivänä joulukuuta 2020 tiedonannon ”Kestävän ja älykkään liikkuvuuden strategia – Euroopan liikenne tulevaisuuden raiteelle”. Strategiaassa esitetään eurooppalaiselle liikenteelle etenemissuunnitelma kohti kestävää ja älykästä tulevaisuutta sekä toimintasuunnitelma kohti tavoitetta, jonka mukaan liikenteen alan päästöjä vähennetään 90 prosenttia vuoteen 2050 mennessä.
- (36) Sen varmistamiseksi, että unioni ja jäsenvaltiot pysyvät aikataulussa ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamisessa ja edistyvät sopeutumisessa, komission olisi arvioitava edistymistä säännöllisesti hyödyntäen tässä asetuksessa säädettyjä tietoja, mukaan lukien asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisesti toimitetut ja raportoidut tiedot. Jotta Pariisin sopimuksen 14 artiklassa tarkoitettuun maailmanlaajuiseen tilannekatsaukseen voitaisiin valmistautua ajoissa, tämän arvioinnin päätelmät olisi julkaistava 30 päivään syyskuuta mennessä joka viides vuosi vuodesta 2023 alkaen. Tämä tarkoittaa, että kyseisen asetuksen 29 artiklan 5 kohdassa ja 35 artiklassa tarkoitetut raportit ja katsaukset ja soveltuvina vuosina kyseisen asetuksen 29 artiklan 1 kohdassa ja 32 artiklassa tarkoitetut niihin liittyvät raportit olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle samaan aikaan kuin kyseisen arvioinnin päätelmät. Jos jäsenvaltioiden yhteinen edistymisen ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamisessa tai sopeutumisessa on riittämätöntä tai jos unionin toimenpiteet ovat epä johdonmukaisia ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa tai riittämättömiä sopeutumiskyvyn parantamiseksi, ilmastokestävyuden vahvistamiseksi tai haavoittuvuuden vähentämiseksi, komission olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet perussopimusten mukaisesti. Komission olisi myös arvioitava säännöllisesti asiaan liittyviä kansallisia toimenpiteitä ja annettava suosituksia, jos se katsoo, että jäsenvaltion toimenpiteet ovat epä johdonmukaisia ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa tai riittämättömiä siihen, että voitaisiin parantaa sopeutumiskykyä, vahvistaa ilmastokestävyyttä ja vähentää haavoittuvuutta ilmastonmuutokselle.
- (37) Komission olisi varmistettava vakuuttava ja objektiivinen arviointi, joka perustuu ajantasaisimpiin tieteellisiin, teknisiin ja sosioekonomisiin havaintoihin ja edustaa laajaa riippumatonta asiantuntemusta, ja sen olisi käytettävä arviointinsa perustana asiaan liittyviä tietoja, mukaan lukien jäsenvaltioiden toimittamat ja raportoidut tiedot, Euroopan ympäristökeskuksen, neuvottelukunnan ja komission yhteisen tutkimuskeskuksen raportit, paras käytettävissä oleva ja uusien tieteellinen näyttö, myös IPCC:n, IPBES:n ja muiden kansainvälisten elinten viimeisimmät raportit, sekä Euroopan maanseurantaohjelman Copernicuksen tuottamat maanhavainnointitiedot. Komission olisi lisäksi käytettävä arviointiensa perustana suuntaa-antavaa lineaarista kehityspolkua, jossa on liitetty vuosiin 2030 ja 2040 ulottuvat unionin ilmastotavoitteet, sitten kun ne on hyväksytty, unionin ilmastoneutraaliustavoitteeseen ja joka toimii suuntaa-antavana välineenä arvioitaessa yhteistä edistymistä unionin ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamisessa. Suuntaa-antava lineaarinen kehityspolku ei rajoita vuoteen 2040 ulottuvan unionin

ilmastotavoitteen määrittämistä koskevia päätöksiä. Komissio on sitoutunut selvittämään, miten EU:n kestävyysluokitusjärjestelmää voidaan käyttää julkisella sektorilla Euroopan vihreän kehityksen ohjelman yhteydessä, joten arviointiin olisi sisällyttävä tiedot unionin tai jäsenvaltioiden tekemistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852⁽¹⁴⁾ mukaisista ympäristön kannalta kestävästä sijoituksista, kun tällaiset tiedot ovat saatavilla. Komission olisi käytettävä eurooppalaisia ja maailmanlaajuisia tilastoja ja tietoja, jos niitä on saatavilla, ja tarkasteltava niitä asiantuntijoiden avustuksella. Euroopan ympäristökeskuksen olisi tapauksen mukaan avustettava komissiota vuotuisen työohjelmansa mukaisesti.

- (38) Kansalaisilla ja yhteisöillä on suuri merkitys vauhditettaessa siirtymistä ilmastoneutraaliuteen, joten yleisön ja yhteiskunnan vahvaa osallistumista ilmastotoimiin olisi sekä edistettävä että helpotettava kaikilla tasoilla, myös kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla, osallistavassa ja saavutettavissa olevassa prosessissa. Komission olisi sen vuoksi pidettävä yhteyttä yhteiskunnan kaikkiin osiin, mukaan lukien talouden eri aloja edustavat sidosryhmät, jotta ne pystyvät ja kykenevät ryhtymään toimiin ilmastoneutraalin ja ilmastokestävän yhteiskunnan luomiseksi, muun muassa eurooppalaisen ilmastopimuksen kautta.
- (39) Kasvihuonekaasujen päästövähennyksiä koskevissa unionin välineissä olisi tavoiteltava johdonmukaisuutta paremman lainsäädännön periaatteita koskevien komission sitoumusten mukaisesti. Järjestelmän, jolla mitataan edistymistä ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamisessa sekä toteutettujen toimenpiteiden johdonmukaisuutta kyseisen tavoitteen kanssa, olisi perustuttava asetuksessa (EU) 2018/1999 vahvistettuun hallintokehykseen ja oltava johdonmukainen sen kanssa energiaunionin kaikki viisi ulottuvuutta huomioon ottaen. Erityisesti säännöllisesti tapahtuvan raportoinnin järjestelmä ja komission arvioinnin ja toimien jaksottaminen raportoinnin perusteella olisi sovitettava yhteen asetuksessa (EU) 2018/1999 jäsenvaltioille asetettujen tietojen ja raporttien toimittamista koskevien vaatimusten kanssa. Asetus (EU) 2018/1999 olisi sen vuoksi muutettava, jotta sen asiaa koskeviin säännöksiin voidaan sisällyttää ilmastoneutraaliustavoite.
- (40) Ilmastonmuutos on lähtökohtaisesti maiden rajat ylittävä haaste, ja unionin tasolla tarvitaan koordinoituja toimia, joilla täydennetään ja vahvistetaan tehokkaasti kansallisia politiikkoja. Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli saavuttaa ilmastoneutraaliutta unionissa vuoteen 2050 mennessä, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan puitteet unionin oikeudessa säänneltyjen ihmisen toiminnan aiheuttamien kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvien päästöjen peruuttamattomalle ja asteittaiselle vähentämiselle ja nieluja aikaansaamien poistumien lisäämiselle.

Tässä asetuksessa asetetaan sitova tavoite ilmastoneutraaliudesta unionissa vuoteen 2050 mennessä Pariisin sopimuksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa asetetun pitkän aikavälin lämpötilatavoitteen mukaisesti ja säädetään puitteista edistymisen saavuttamiseksi Pariisin sopimuksen 7 artiklassa vahvistetun maailmanlaajuisen sopeutumistavoitteen mukaisesti. Tässä asetuksessa myös asetetaan vuoteen 2030 ulottuva sitova unionin tavoite kasvihuonekaasupäästöjen unionin sisäisestä nettovähennyksestä.

⁽¹⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamisesta helpottavasta kehiksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

Tätä asetusta sovelletaan asetuksen (EU) 2018/1999 liitteessä V olevassa 2 osassa lueteltujen kasvihuonekaasujen ihmisen toiminnan aiheuttamiin lähteistä syntyviin päästöihin ja nielujen aikaansaamiin poistumiin.

2 artikla

Ilmastoneutraaliustavoite

1. Unionin laajuiset unionin oikeudessa säännellyt kasvihuonekaasujen päästöt ja poistumat on tasapainotettava unionissa viimeistään vuoteen 2050 mennessä siten, että nettopäästöt vähennetään nolleen kyseiseen ajankohtaan mennessä, ja unioni pyrkii sen jälkeen saavuttamaan negatiiviset päästöt.
2. Asiaankuuluvat unionin toimielimet toteuttavat unionin tasolla ja jäsenvaltiot kansallisella tasolla tarvittavat toimenpiteet, jotta 1 kohdassa asetettu ilmastoneutraaliustavoite voidaan yhteisesti saavuttaa, ottaen huomioon, että on tärkeää edistää sekä oikeudenmukaisuutta että yhteisvastuuta jäsenvaltioiden kesken ja kustannustehokkuutta tämän tavoitteen saavuttamisessa.

3 artikla

Ilmastonmuutosta koskeva tieteellinen neuvonta

1. Asetuksen (EY) N:o 401/2009 10 a artiklan nojalla perustettu ilmastonmuutosta käsittelevä eurooppalainen tieteellinen neuvottelukunta, jäljempänä 'neuvottelukunta', toimii riippumattomuutensa sekä tieteellisen ja teknisen asiantuntemuksensa pohjalta ilmastonmuutokseen liittyvän tieteellisen tiedon asiantuntijatahona unionissa.
2. Neuvottelukunnan tehtäviin kuuluvat seuraavat:
 - a) IPCC:n raporttien uusimpien tieteellisten havaintojen ja tieteellisten ilmastotietojen tarkastelu, erityisesti unionin kannalta merkityksellisten tietojen osalta;
 - b) tieteellisen neuvonnan tarjoaminen ja raporttien antaminen nykyisistä ja ehdotetuista unionin toimenpiteistä, ilmastotavoitteista ja ohjeellisista kasvihuonekaasubudjeteista sekä niiden johdonmukaisuudesta tämän asetuksen tavoitteiden ja Pariisin sopimuksen mukaisten unionin kansainvälisten sitoumusten kanssa;
 - c) riippumattoman tieteellisen tiedon vaihdon edistäminen sellaisen mallinnuksen, seurannan, lupaavan tutkimuksen ja innovoinnin alalla, jotka edistävät päästöjen vähentämistä tai poistumien lisäämistä;
 - d) sellaisten toimien ja mahdollisuuksien määrittäminen, jotka ovat tarpeen unionin ilmastotavoitteiden saavuttamiseksi onnistuneesti;
 - e) ilmastonmuutosta ja sen vaikutuksia koskevan tietoisuuden lisääminen sekä kannustaminen vuoropuheluun ja yhteistyöhön tieteellisten elinten välillä unionissa nykyistä työtä ja toimintaa täydentäen.
3. Neuvottelukunta hyödyntää työssään parasta käytettävissä olevaa ja uusinta tieteellistä näyttöä, mukaan lukien IPCC:n, IPBES:n ja muiden kansainvälisten elinten uusimmat raportit. Se noudattaa täysin avointa prosessia ja asettaa raporttinsa julkisesti saataville. Se voi ottaa huomioon 4 kohdassa tarkoitettujen kansallisten ilmastoalan neuvoa-antavien elinten mahdollisen työn.
4. Jotta voidaan vahvistaa tieteen roolia ilmastopolitiikan alalla, kutakin jäsenvaltiota kehoitetaan perustamaan kansallinen ilmastoalan neuvoa-antava elin, joka on vastuussa ilmastopolitiikkaa koskevan asiantuntevan tieteellisen neuvonnan antamisesta asiaankuuluville kansallisille viranomaisille asianomaisessa jäsenvaltiossa säädetyllä tavalla. Jos jäsenvaltio päättää perustaa tällaisen neuvoa-antavan elimen, sen on ilmoitettava tästä Euroopan ympäristökeskukselle.

4 artikla

Ilmasto koskevat unionin välitavoitteet

1. Jotta 2 artiklan 1 kohdassa asetettu ilmastoneutraaliustavoite voidaan saavuttaa, vuoteen 2030 ulottuvana sitovana unionin ilmastotavoitteena on kasvihuonekaasujen nettopäästöjen (päästöt poistumien vähentämisen jälkeen) vähentäminen unionin sisäisesti vähintään 55 prosentilla vuoden 1990 tasosta vuoteen 2030 mennessä.

Asiaankuuluvat unionin toimielimet ja jäsenvaltiot asettavat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tavoitteen täytäntöönpanossa etusijalle nopeat ja ennakoitavissa olevat päästövähennykset ja lisäävät samalla luonnollisten nielujen aiheuttamia poistumia.

Jotta voidaan varmistaa, että viimeistään vuonna 2030 otetaan käyttöön riittäviä hillintatoimia, tätä asetusta sovellettaessa ja 2 kohdassa tarkoitettua unionin lainsäädännön uudelleentarkastelua rajoittamatta nettopoistumien vaikutus vuoteen 2030 ulottuvaan unionin ilmastotavoitteeseen rajataan 225 miljoonaan hiilidioksidiekvivalenttitonniin. Jotta unionin hiilinielua voidaan vahvistaa vuoden 2050 ilmastoneutraaliuden saavuttamista koskevan tavoitteen mukaisesti, unionin on pyrittävä saavuttamaan nettohiilinielunsa suurempi koko vuonna 2030.

2. Komissio tarkastelee 30 päivään kesäkuuta 2021 mennessä uudelleen asiaa koskevaa unionin lainsäädäntöä, jotta tämän artiklan 1 kohdassa asetettu tavoite ja 2 artiklan 1 kohdassa asetettu ilmastoneutraaliustavoite voidaan saavuttaa, ja se harkitsee tarvittavien toimenpiteiden toteuttamista, mukaan lukien lainsäädäntöehdotusten antaminen, perussopimusten mukaisesti.

Komissio arvioi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun uudelleentarkastelun ja tulevien uudelleentarkastelujen yhteydessä erityisesti sitä, onko unionin oikeudessa saatavilla asianmukaisia välineitä ja kannustimia tarvittavien investointien saamiseksi käyttöön, ja se ehdottaa tarvittaessa toimenpiteitä.

Siitä lähtien, kun komissio hyväksyy lainsäädäntöehdotukset, se seuraa eri ehdotuksia koskevia lainsäädäntömenettelyjä ja voi raportoida Euroopan parlamentille ja neuvostolle siitä, saavutettaisiinko kyseisistä lainsäädäntömenettelyistä odotettavissa olevalla lopputuloksella kokonaisuutena tarkasteltuna 1 kohdassa asetettu tavoite. Jos odotettavissa oleva lopputulos ei johtaisi 1 kohdassa asetetun tavoitteen mukaiseen tulokseen, komissio voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien lainsäädäntöehdotusten antaminen, perussopimusten mukaisesti.

3. Tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa asetetun ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamiseksi asetetaan vuoteen 2040 ulottuva unionin laajuinen ilmastotavoite. Tätä varten komissio tekee viimeistään kuuden kuukauden kuluttua Pariisin sopimuksen 14 artiklassa tarkoitetusta ensimmäisestä maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta lainsäädäntöehdotuksen, tapauksen mukaan yksityiskohtaisen vaikutustenarvioinnin perusteella, tämän asetuksen muuttamiseksi siten, että siihen sisällytetään vuoteen 2040 ulottuva unionin ilmastotavoite, ottaen huomioon tämän asetuksen 6 ja 7 artiklassa tarkoitettujen arviointien päätelmät ja maailmanlaajuisen tilannekatsauksen tulokset.

4. Laatiessaan 3 kohdassa tarkoitetun vuoteen 2040 ulottuvaa unionin ilmastotavoitetta koskevan lainsäädäntöehdotuksensa komissio julkaisee samalla erillisessä kertomuksessa kaudeksi 2030–2050 ennustetun ohjeellisen unionin kasvihuonekaasubudjetin, joka määrittää kasvihuonekaasujen nettopäästöjen ohjeelliseksi kokonaismääräksi (ilmaistaan hiilidioksidiekvivalenteina siten, että siinä annetaan erilliset tiedot päästöistä ja poistumista), jonka odotetaan vapautuvan kyseisellä kaudella, Pariisin sopimuksen mukaisia unionin sitoumuksia vaarantamatta. Ennustetun ohjeellisen unionin kasvihuonekaasubudjetin on perustuttava parhaaseen käytettävissä olevaan tieteelliseen tietoon, ja siinä on otettava huomioon neuvottelukunnan antama neuvonta sekä vuoteen 2030 ulottuvan unionin ilmastotavoitteen täytäntöön panemiseksi annettu asiaan liittyvä unionin lainsäädäntö, jos sellaista on annettu. Komissio julkaisee myös ennustetun ohjeellisen unionin kasvihuonekaasubudjetin perustana olevan menetelmän.

5. Ehdottaessaan vuoteen 2040 ulottuvaa unionin ilmastotavoitetta 3 kohdan mukaisesti komissio ottaa huomioon seuraavat:

- a) paras käytettävissä oleva ja uusin tieteellinen näyttö, mukaan lukien IPCC:n ja neuvottelukunnan uusimmat raportit;
- b) sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristövaikutukset, mukaan lukien toimimatta jättämisen kustannukset;
- c) tarve varmistaa oikeudenmukainen ja sosiaalisesti tasapuolinen siirtymä kaikille;
- d) kustannustehokkuus ja taloudellinen tehokkuus;
- e) unionin talouden, erityisesti pienten ja keski suurten yritysten sekä hiilivuodolle eniten alttiina olevien alojen, kilpailukyky;
- f) parhaat käytettävissä olevat kustannustehokkaat, turvalliset ja skaalautuvat teknologiat;
- g) energiatehokkuus ja energiatehokkuus etusijalle -periaate, energian kohtuuhintaisuus ja toimitusvarmuus;
- h) oikeudenmukaisuus ja yhteisvastuu jäsenvaltioiden välillä ja niiden sisällä;
- i) tarve varmistaa ympäristönsuojellullinen tehokkuus ja edistyminen ajan mittaan;

- j) tarve ylläpitää, hoitaa ja lisätä luonnollisia nieluja pitkällä aikavälillä sekä suojella ja palauttaa biologista monimuotoisuutta;
- k) investointitarpeet ja -mahdollisuudet;
- l) kansainvälinen kehitys sekä Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteiden ja UNFCCC:n perimmäisen tavoitteen saavuttamiseksi toteutetut toimet;
- m) nykyiset tiedot 4 kohdassa tarkoitettusta kaudeksi 2030–2050 ennustetusta ohjeellisesta unionin kasvihuonekaasubudjetista.

6. Komissio voi kuuden kuukauden kuluessa Pariisin sopimuksen 14 artiklassa tarkoitettua toisesta maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta ehdottaa vuoteen 2040 ulottuvan unionin ilmastotavoitteen tarkistamista tämän asetuksen 11 artiklan mukaisesti.

7. Tämän artiklan säännöksiä on tarkasteltava uudelleen ottaen huomioon kansainvälinen kehitys ja Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamiseksi toteutetut toimet, myös kansallisesti määriteltyjen panosten yleisiä aikatauluja koskevien kansainvälisten keskustelujen lopputuloksen osalta.

5 artikla

Ilmastonmuutokseen sopeutuminen

1. Asiaankuuluvat unionin toimielimet ja jäsenvaltiot varmistavat jatkuvan edistymisen toimissa, joilla parannetaan sopeutumiskykyä, vahvistetaan ilmastokestävyyttä ja vähennetään haavoittuvuutta ilmastonmuutokselle Pariisin sopimuksen 7 artiklan mukaisesti.

2. Komissio hyväksyy ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevan unionin strategian Pariisin sopimuksen mukaisesti ja tarkastelee sitä säännöllisesti uudelleen tämän asetuksen 6 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyn uudelleentarkastelun yhteydessä.

3. Asiaankuuluvat unionin toimielimet ja jäsenvaltiot varmistavat myös, että sopeutumista koskevat politiikat unionissa ja jäsenvaltioissa ovat johdonmukaisia, ne tukevat toisiaan, niistä saadaan sivuhyötyjä alakohtaisiin politiikkoihin ja niillä osaltaan parannetaan ilmastonmuutokseen sopeutumisen sisällyttämistä yhdenmukaisella tavalla kaikkiin politiikanaloihin, mukaan lukien tapauksen mukaan asiaan liittyvät sosioekonomiset ja ympäristöä koskevat politiikat ja toimet, sekä unionin ulkoiseen toimintaan. Niissä on keskityttävä erityisesti niihin väestöryhmiin ja aloihin, jotka ovat haavoittuvimpia ilmastonmuutokselle ja joihin sen vaikutukset pahimmin kohdistuvat, ja selvitettävä tähän liittyviä puutteita kansalaisyhteiskuntaa kuullen.

4. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja pantava täytäntöön kansallisia sopeutumisstrategioita ja -suunnitelmia, joissa otetaan huomioon tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu ilmastonmuutokseen sopeutumista koskeva unionin strategia ja jotka perustuvat luotettaviin ilmastonmuutosta ja haavoittuvuutta koskeviin analyyseihin, edistymisen arviointeihin ja indikaattoreihin ja jotka laaditaan parhaan käytettävissä olevan ja uusimman tieteellisen näytön perusteella. Jäsenvaltioiden on kansallisissa sopeutumisstrategioissaan otettava huomioon asiaan liittyvien alojen, muun muassa maatalous, ja vesi- ja elintarvikejärjestelmien sekä elintarviketurvan, erityinen haavoittuvuus ja edistettävä luontopohjaisia ratkaisuja ja ekosysteemipohjaista sopeutumista. Jäsenvaltioiden on päivitettävä strategiat säännöllisesti ja sisällytettävä niihin liittyvät ajantasaiset tiedot asetuksen (EU) 2018/1999 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti toimitettaviin raportteihin.

5. Komissio hyväksyy viimeistään 30 päivänä heinäkuuta 2022 suuntaviivoja, joissa esitetään yhteisiä periaatteita ja käytäntöjä olennaisten fyysisten ilmastoriskien tunnistamista, luokittelua ja huolellista hallintaa varten hankkeiden ja hankeohjelmien suunnittelussa, kehittämisessä, toteuttamisessa ja seurannassa.

6 artikla

Unionin edistymisen ja toimenpiteiden arviointi

1. Komissio arvioi 30 päivään syyskuuta 2023 mennessä ja sen jälkeen joka viides vuosi yhdessä asetuksen (EU) 2018/1999 29 artiklan 5 kohdan mukaisesti tehtävän arvioinnin kanssa seuraavia:

- a) kaikkien jäsenvaltioiden saavuttama yhteinen edistyminen tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa asetetun ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamisessa;

- b) kaikkien jäsenvaltioiden saavuttama yhteinen edistyminen tämän asetuksen 5 artiklassa tarkoitetussa sopeutumisessa.

Komissio toimittaa kyseisen arvioinnin päätelmät Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä asetuksen (EU) 2018/1999 35 artiklan mukaisesti kyseisenä kalenterivuonna energiaunionin tilasta laaditun katsauksen kanssa.

2. Komissio tarkastelee 30 päivään syyskuuta 2023 mennessä ja sen jälkeen joka viides vuosi uudelleen seuraavia:

- a) unionin toimenpiteiden johdonmukaisuus 2 artiklan 1 kohdassa asetetun ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa;
- b) unionin toimenpiteiden johdonmukaisuus 5 artiklassa tarkoitetun sopeutumisessa edistymisen varmistamisen kanssa.

3. Jos komissio toteaa tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen arviointien perusteella, että unionin toimenpiteet ovat epäjohdonmukaisia 2 artiklan 1 kohdassa asetetun ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa tai epäjohdonmukaisia 5 artiklassa tarkoitetun sopeutumisessa edistymisen varmistamisen kanssa tai että edistyminen kyseisen ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamisessa tai 5 artiklassa tarkoitetussa sopeutumisessa on riittämätöntä, se toteuttaa tarvittavat toimenpiteet perussopimusten mukaisesti.

4. Komissio arvioi toimenpide-ehdotusten tai lainsäädäntöehdotusten, talousarvioehdotukset mukaan lukien, johdonmukaisuuden 2 artiklan 1 kohdassa asetetun ilmastoneutraaliustavoitteen sekä vuosiin 2030 ja 2040 ulottuvien unionin ilmastotavoitteiden kanssa ennen niiden hyväksymistä ja sisällyttää kyseisen arvioinnin näihin toimenpiteisiin tai ehdotuksiin liittyviin vaikutustenarviointeihin sekä asettaa kyseisen arvioinnin tuloksen julkisesti saataville hyväksymisajankohtana. Komissio arvioi myös, ovatko kyseiset toimenpide-ehdotukset tai lainsäädäntöehdotukset, talousarvioehdotukset mukaan lukien, johdonmukaisia 5 artiklassa tarkoitetun sopeutumisessa edistymisen varmistamisen kanssa. Esittäessään toimenpide-ehdotuksiaan tai lainsäädäntöehdotuksiaan komissio pyrkii sovittamaan ne yhteen tämän asetuksen tavoitteiden kanssa. Jos ehdotuksia ei soviteta yhteen tavoitteiden kanssa, komissio perustelee tämän osana tässä kohdassa tarkoitettua johdonmukaisuusarviointia.

7 artikla

Kansallisten toimenpiteiden arviointi

1. Komissio arvioi 30 päivään syyskuuta 2023 mennessä ja sen jälkeen joka viides vuosi seuraavia:

- a) niiden kansallisten toimenpiteiden johdonmukaisuus, jotka on yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien, kansallisten pitkän aikavälin strategioiden ja asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisesti toimitettujen kaksivuotisten edistymisraporttien perusteella todettu merkitykselliseksi tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa asetetun ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamisessa, kyseisen tavoitteen kanssa;
- b) asiaan liittyvien kansallisten toimenpiteiden johdonmukaisuus 5 artiklassa tarkoitetun sopeutumisessa edistymisen varmistamisen kanssa, ottaen huomioon 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut kansalliset sopeutumisstrategiat.

Komissio toimittaa kyseisen arvioinnin päätelmät Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhdessä asetuksen (EU) 2018/1999 35 artiklan mukaisesti kyseisenä kalenterivuonna energiaunionin tilasta laaditun katsauksen kanssa.

2. Jos komissio toteaa 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti arvioidun yhteisen edistymisen asianmukaisesti huomioon otettuaan, että jonkin jäsenvaltion toimenpiteet ovat epäjohdonmukaisia 2 artiklan 1 kohdassa vahvistetun ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa tai epäjohdonmukaisia 5 artiklassa tarkoitetun sopeutumisessa edistymisen varmistamisen kanssa, se voi antaa kyseiselle jäsenvaltiolle suosituksia. Komissio asettaa tällaiset suositukset julkisesti saataville.

3. Kun annetaan suosituksia 2 kohdan mukaisesti, sovelletaan seuraavia periaatteita:

- a) asianomaisen jäsenvaltion on kuuden kuukauden kuluessa suositusten vastaanottamisesta ilmoitettava komissiolle, miten se aikoo ottaa suositukset asianmukaisesti huomioon jäsenvaltioiden välisen sekä unionin ja jäsenvaltioiden välisen yhteisvastuun hengessä;

- b) tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen tekemisen jälkeen asianomaisen jäsenvaltion on mainittava suositusten antamisvuotta seuraavana vuonna asetuksen (EU) 2018/1999 17 artiklan mukaisesti toimitetussa seuraavassa yhdenmuettyä kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa koskevassa edistymisraportissaan, miten se on ottanut suositukset asianmukaisesti huomioon; jos asianomainen jäsenvaltio päättää olla ottamatta huomioon suositukset tai niiden merkittävän osan, kyseisen jäsenvaltion on perusteltava tämä komissiolle;
- c) suositusten on täydennettävä viimeisimpiä eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä annettuja maakohtaisia suosituksia.

8 artikla

Komission arviointia koskevat yhteiset säännökset

1. Komissio käyttää 6 ja 7 artiklassa tarkoitettujen ensimmäisen ja toisen arviointinsa perustana suuntaa-antavaa lineaarista kehityspolkua, jossa esitetään kehityskulku nettopäästöjen vähentämiseksi unionin tasolla ja jossa on liitetty toisiinsa 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vuoteen 2030 ulottuva unionin ilmastotavoite, vuoteen 2040 ulottuva unionin ilmastotavoite, sitten kun se on hyväksytty, ja 2 artiklan 1 kohdassa asetettu ilmastoneutraaliustavoite.
2. Komissio käyttää 1 kohdassa tarkoitettujen ensimmäisen ja toisen arvioinnin jälkeen tehtävien seuraavien arviointiensä perustana suuntaa-antavaa lineaarista kehityspolkua, jossa on liitetty toisiinsa vuoteen 2040 ulottuva unionin ilmastotavoite, sitten kun se on hyväksytty, ja 2 artiklan 1 kohdassa asetettu ilmastoneutraaliustavoite.
3. Komissio käyttää 6 ja 7 artiklassa tarkoitettujen arviointiensä perustana 7 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kansallisten toimenpiteiden lisäksi ainakin seuraavia:
 - a) asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisesti toimitetut ja raportoidut tiedot;
 - b) Euroopan ympäristökeskuksen, neuvottelukunnan ja komission yhteisen tutkimuskeskuksen raportit;
 - c) eurooppalaiset ja maailmanlaajuiset tilastot ja tiedot, mukaan lukien Euroopan maanseurantaohjelman Copernicuksen tilastot ja tiedot sekä tiedot haitallisten ilmastovaikutusten aiheuttamista raportoiduista ja ennustetuista menetyksistä sekä arviot toimimatta jättämisen tai toimien viivästymisen kustannuksista, jos nämä tiedot ovat saatavilla;
 - d) paras käytettävissä oleva ja uusin tieteellinen näyttö, mukaan lukien IPCC:n, IPBES:n ja muiden kansainvälisten elinten uusimmat raportit; ja
 - e) mahdolliset lisätiedot unionin tai jäsenvaltioiden tekemistä ympäristön kannalta kestävästä sijoituksista, mukaan lukien asetuksen (EU) 2020/852 mukaiset sijoitukset, kun nämä tiedot ovat saatavilla.
4. Euroopan ympäristökeskus avustaa komissiota 6 ja 7 artiklassa tarkoitettujen arviointien valmistelussa vuotuisen työohjelmansa mukaisesti.

9 artikla

Yleisön osallistuminen

1. Komissio pitää yhteyttä yhteiskunnan kaikkiin osiin, jotta ne pystyvät ja kykenevät ryhtymään toimiin, joilla toteutetaan oikeudenmukainen ja sosiaalisesti tasapuolinen siirtymä ilmastoneutraaliin ja ilmastokestävään yhteiskuntaan. Komissio helpottaa osallistavaa ja saavutettavissa olevaa prosessia kaikilla tasoilla, myös kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla sekä työmarkkinaosapuolten, tiedeyhteisön, elinkeinoelämän, kansalaisten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa, parhaiden käytäntöjen vaihtamiseksi ja tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamista edistävien toimien määrittämiseksi. Komissio voi myös hyödyntää jäsenvaltioiden asetuksen (EU) 2018/1999 10 artiklan mukaisesti toteuttamia julkisia kuulemisia ja niiden mainitun asetuksen 11 artiklan mukaisesti käynnistämää ilmasto- ja energia-alan monitasoista vuoropuhelua.
2. Komissio käyttää kaikkia tarkoituksenmukaisia välineitä, myös eurooppalaista ilmastositimusta, osallistaakseen kansalaisia, työmarkkinaosapuolia ja sidosryhmiä, ja se edistää vuoropuhelua ja tieteeseen perustuvan tiedon levittämistä ilmastomuutoksesta ja sen sosiaalisista ja sukupuolten tasa-arvoon liittyvistä näkökohdista.

10 artikla

Alakohtaiset etenemissuunnitelmat

Komissio pitää yhteyttä niihin talouden aloihin unionissa, joilla päätetään laatia ohjeellisia vapaaehtoisia etenemissuunnitelmia 2 artiklan 1 kohdassa vahvistetun ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamiseksi. Komissio seuraa tällaisten etenemissuunnitelmien laatimista. Yhteydenpitoon sisältyvät vuoropuhelun helpottaminen unionin tasolla ja parhaiden käytäntöjen vaihtaminen asiaankuuluvien sidosryhmien kesken.

11 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio toimittaa kuuden kuukauden kuluessa kustakin Pariisin sopimuksen 14 artiklassa tarkoitetusta maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen toiminnasta sekä tämän asetuksen 6 ja 7 artiklassa tarkoitettujen arviointien päätelmät ottaen huomioon seuraavat:

- a) paras käytettävissä oleva ja uusin tieteellinen näyttö, mukaan lukien IPCC:n ja neuvottelukunnan uusimmat raportit;
- b) kansainvälinen kehitys sekä Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteiden saavuttamiseksi toteutetut toimet.

Komission kertomukseen voidaan tapauksen mukaan liittää lainsäädäntöehdotuksia tämän asetuksen muuttamiseksi.

12 artikla

Asetuksen (EY) N:o 401/2009 muuttaminen

Muutetaan asetus (EY) N:o 401/2009 seuraavasti:

- 1) Lisätään artikla seuraavasti:

"10 a artikla

1. Perustetaan ilmastomuutosta käsittelevä eurooppalainen tieteellinen neuvottelukunta, jäljempänä 'neuvottelukunta'.

2. Neuvottelukunta muodostuu 15 johtavasta tieteellisestä asiantuntijasta, jotka edustavat laajasti asiaan liittyviä tieteenaloja. Neuvottelukunnan jäsenten on täytettävä 3 kohdassa säädetyt kriteerit. Enintään kahdella neuvottelukunnan jäsenellä saa olla saman jäsenvaltion kansalaisuus. Neuvottelukunnan jäsenten riippumattomuuden on oltava kiistaton.

3. Johtokunta nimeää neuvottelukunnan jäsenet nelivuotiskaudeksi, joka voidaan uusia kerran, avoimen, oikeudenmukaisen ja läpinäkyvän valintamenettelyn jälkeen. Johtokunta pyrkii neuvottelukunnan jäseniä valitessaan varmistamaan monipuolisen tieteenaloja koskevan ja alakohtaisen asiantuntemuksen sekä sukupuolten välisen ja maantieteellisen tasapainon. Valinnan on perustuttava seuraaviin kriteereihin:

- a) tieteellinen huipputasaaminen;
- b) kokemus tieteellisten arviointien tekemisestä ja tieteellisen neuvonnan antamisesta omalla erikoisalalla;
- c) laaja asiantuntemus ilmasto- ja ympäristötieteiden alalla tai muilla tieteenaloilla, joilla on merkitystä unionin ilmastotavoitteiden saavuttamisessa;
- d) ammattikokemus monitieteisestä ympäristöstä kansainvälisissä yhteyksissä.

4. Neuvottelukunnan jäsenet nimitetään yksityishenkilöinä, ja he esittävät kantansa täysin riippumattomina jäsenvaltioista ja unionin toimielimistä. Neuvottelukunta valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan neljäksi vuodeksi ja vahvistaa työjärjestyksensä.

5. Neuvottelukunta täydentää keskuksen työtä toimien kuitenkin itsenäisesti hoitaessaan tehtäväänsä. Neuvottelukunta hyväksyy vuotuisen työohjelmansa riippumattomasti ja kuulee näin tehdessään johtokuntaa. Neuvottelukunnan puheenjohtaja ilmoittaa kyseisestä ohjelmasta ja sen täytäntöönpanosta johtokunnalle ja toiminnanjohtajalle.”

2) Lisätään 11 artiklaan kohta seuraavasti:

”5. Keskuksen talousarvio sisältää myös neuvottelukuntaan liittyvät menot.”

13 artikla

Asetuksen (EU) 2018/1999 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2018/1999 seuraavasti:

1) Korvataan 1 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) pannaan täytäntöön strategiat ja toimenpiteet, joiden tarkoituksena on saavuttaa energiaunionin tavoitteet ja päämäärät sekä Pariisin sopimuksen mukaiset unionin kasvihuonekaasupäästöjä koskevat pitkän aikavälin sitoumukset, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119 (*) 2 artiklan 1 kohdassa asetettu unionin ilmastoneutraaliustavoite ja ensimmäisen, vuodet 2021–2030 kattavan kymmenvuotisjakson osalta erityisesti vuoteen 2030 ulottuvat unionin energia- ja ilmastotavoitteet;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä heinäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).”

2) Korvataan 2 artiklan 7 alakohta seuraavasti:

”7) ’ennusteilla’ ihmisen toiminnan aiheuttamia kasvihuonekaasujen lähteistä syntyviä päästöjä ja nieluja aikaansaamia poistumia tai energiajärjestelmän kehittymistä koskevia ennusteita, joihin sisältyvät ainakin määrälliset arviot raportointivuotta välittömästi seuraavista kuudesta vuodesta, joiden viimeinen luku on 0 tai 5;”.

3) Korvataan 3 artiklan 2 kohdan f alakohta seuraavasti:

”f) arvio tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamiseksi suunniteltujen politiikkojen ja toimenpiteiden vaikutuksista, mukaan lukien niiden johdonmukaisuus asetuksen (EU) 2021/1119 2 artiklan 1 kohdassa asetetun unionin ilmastoneutraaliustavoitteen, Pariisin sopimuksen mukaisten kasvihuonekaasupäästöjen pitkän aikavälin vähentämistavoitteiden ja tämän asetuksen 15 artiklassa tarkoitettujen pitkän aikavälin strategioiden kanssa;”.

4) Lisätään 8 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”e) se, miten nykyiset ja suunnitellut politiikat ja toimenpiteet edistävät asetuksen (EU) 2021/1119 2 artiklan 1 kohdassa asetetun unionin ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamista.”

5) Korvataan 11 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Ilmasto- ja energia-alan monitasoinen vuoropuhelu

Kunkin jäsenvaltion on käynnistettävä kansallisten sääntöjen mukaisesti ilmasto- ja energia-alan monitasoinen vuoropuhelu, jossa paikallisviranomaiset, kansalaisyhteiskunnan järjestöt, elinkeinoelämä, sijoittajat ja muut asiaankuuluvat sidosryhmät sekä yleisö voivat olla aktiivisesti mukana ja keskustella asetuksen (EU) 2021/1119 2 artiklan 1 kohdassa asetetun unionin ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamisesta sekä erilaisista energia- ja ilmastopolitiikan skenaarioista, myös pitkän aikavälin skenaarioista, ja tarkastella uudelleen edistymistä, paitsi jos jäsenvaltiolla on jo rakenne, jota voidaan käyttää samaan tarkoitukseen. Tämän vuoropuhelun puitteissa voidaan keskustella yhdennetyistä kansallisista energia- ja ilmastosuunnitelmista.”

6) Muutetaan 15 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja toimitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2020 ja sittemmin viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2029 ja sen jälkeen joka kymmenes vuosi pitkän aikavälin strategiansa, joka kattaa 30 vuoden näkymät ja on johdonmukainen asetuksen (EU) 2021/1119 2 artiklan 1 kohdassa asetetun unionin ilmastoneutraaliustavoitteen kanssa. Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa päivitettävä kyseiset strategiat joka viides vuosi.”;

b) korvataan 3 kohdan c alakohta seuraavasti:

"c) kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen pitkällä aikavälillä ja nielujen aikaansaamien poistumien lisääminen kaikilla aloilla asetuksen (EU) 2021/1119 2 artiklan 1 kohdassa asetetun unionin ilmastoneutraaliustavoitteen mukaisesti osana hallitustenvälisen ilmastomuutospaneelin (IPCC) mukaisesti tarvittavia kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksiä ja nielujen aikaansaamien poistumien lisäyksiä, joilla vähennetään unionin kasvihuonekaasupäästöjä kustannustehokkaalla tavalla ja lisätään nielujen aikaansaamia poistumia Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin lämpötilatavoitteen mukaisesti, jotta voidaan saavuttaa tasapaino ihmisen toiminnan aiheuttamien kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvien päästöjen ja nielujen aikaansaamien poistumien välillä unionissa ja tapauksen mukaan saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt.”;

7) Muutetaan 17 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) tiedot edistymisestä yhdenmetyssä kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassa asetettujen tavoitteiden, mukaan lukien edistyminen asetuksen (EU) 2021/1119 2 artiklan 1 kohdassa asetetussa unionin ilmastoneutraaliustavoitteessa, päämäärien ja panosten saavuttamisessa sekä niiden saavuttamiseksi tarvittavien politiikkojen ja toimenpiteiden rahoittamisessa ja täytäntöönpanossa, mukaan lukien tarkastelu, jossa toteutuneita investointeja verrataan alkuperäisiin investointioletuksiin.”;

b) korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"Komissio, jota avustaa 44 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu energiaunionikomitea, hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen rakenne, muoto, tekniset yksityiskohdat ja toimittamistapa, mukaan lukien menetelmä 25 artiklan d alakohdan mukaista energiatukien lakkauttamista asteittain erityisesti fossiilisilta polttoaineilta koskevaa raportointia varten.”

8) Korvataan 29 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) kunkin jäsenvaltion saavuttama edistyminen sen yhdenmetyssä kansallisessa energia- ja ilmastosuunnitelmassa asetettujen tavoitteiden, mukaan lukien edistyminen asetuksen (EU) 2021/1119 2 artiklan 1 kohdassa asetetussa unionin ilmastoneutraaliustavoitteessa, päämäärien ja panosten saavuttamisessa sekä siinä esitettyjen politiikkojen ja toimenpiteiden täytäntöönpanossa.”;

9) Korvataan 45 artikla seuraavasti:

"45 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kuuden kuukauden kuluessa kustakin Pariisin sopimuksen 14 artiklan mukaisesti sovitusta maailmanlaajuisesta tilannekatsauksesta kertomuksen tämän asetuksen toiminna, sen vaikutuksesta energiaunionin hallintoon, sen vaikutuksesta Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteisiin, edistymisestä vuoteen 2030 ulottuvien ilmasto- ja energiatavoitteiden ja asetuksen (EU) 2021/1119 2 artiklan 1 kohdassa asetetun unionin ilmastoneutraaliustavoitteen sekä energiaunionin lisätavoitteiden saavuttamisessa ja siitä, ovatko tässä asetuksessa säädetty suunnittelua, raportointia ja seuranta koskevat säännökset muun unionin oikeuden tai UNFCCC:hen ja Pariisin sopimukseen liittyvien päätösten mukaisia. Komission kertomuksiin voidaan tapauksen mukaan liittää lainsäädäntöehdotuksia.”

10) Muutetaan liitteessä I oleva 1 osa seuraavasti:

a) korvataan A jakson 3.1.1 kohdan i alakohta seuraavasti:

”i. Tämän jakson 2.1.1 kohdassa tarkoitetut politiikat ja toimenpiteet asetuksessa (EU) 2018/842 säädetyn tavoitteen saavuttamiseksi sekä politiikat ja toimenpiteet asetuksen (EU) 2018/841 noudattamiseksi kaikilla keskeisillä päästöjä aiheuttavilla aloilla sekä aloilla, joilla pyritään lisäämään poistumia, asetuksen (EU) 2021/1119 2 artiklan 1 kohdassa asetettu unionin ilmastoneutraaliustavoite huomioon ottaen”;

b) lisätään B jaksoon kohta seuraavasti:

”5.5 Se, miten suunnitellut politiikat ja toimenpiteet edistävät asetuksen (EU) 2021/1119 2 artiklan 1 kohdassa asetetun unionin ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamista”.

11) Korvataan liitteessä VI olevan c alakohdan viii alakohta seuraavasti:

”viii) arvio siitä, miten politiikalla tai toimenpiteellä edistetään asetuksen (EU) 2021/1119 2 artiklan 1 kohdassa asetetun unionin ilmastoneutraaliustavoitteen ja tämän asetuksen 15 artiklassa tarkoitetun pitkän aikavälin strategian saavuttamista;”.

14 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä kesäkuuta 2021.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

D. M. SASSOLI

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. P. MATOS FERNANDES